

fager, og dernæst er det Statens Ret at paa-see, om disse kommunale Pligter opfyldes. Statens Ret er altsaa, at foreskrive Love om, hvad og hvormeget der i kommunale Anliggender skal gøres og udføres. Statens Ret er tillige at bestemme en Control eller et Tilfyn, som dermed skal føres, og hvilke Stats-Embedsmænd det skal være, som denne Forretning skal overdrages til; men derimod maa det være Kommunernes Ret, ifølge Grundloven, selvstændigen nu at udføre disse Lovbestemmelser for Communevæsenet under Statens Tilfyn. Naar Staten f. Ex. har foreskrevet, hvorledes der skal forholdes med Sogneveiene, Biveiene, Kjørsel, natural Dølse osv., med Paalag af Pengeydelse og Naturalpræstation, m. m. i Kommunernes Anliggender, da maa Udførelsen af disse Pligter og Byrder være Kommunens egen frie Sag, naar det kan staae sin Prøve for Tilfynet; hvorledes Veivæsenet f. Ex. skal faae Gruus og Steen til Veiene, paa hvilken Maade det beqvemst, hensigtsmæssigt og sparksommeligt kan anskaffes og udføres, alt det maa være overladt til Kommunernes selvstændige Bestemmelse; om de Personer og Redskaber, ved hvilke det udføres, ere de eller de, om Fremgangsmaaden, der bliver brugt, er den eller den, om det har kostet meget eller lidt, medtaget længere eller kortere Tid osv., — alt dette maa ligeledes overlades til Kommunerne selv, blot at Loven opfyldes, blot at Tilfynet seer, at Loven er fæet fyldest, saa har Kommunerne ved dens selvstændige Udførelse og ved Ansvarret for Staten, opfyldt hvad den skal. — Men som det nu er med Veivæsenet og Kjørselsvæsenet, Naturalpræstationer og med Alt, hvad benævnt er, saaledes forholder det sig ogsaa med Skolevæsenet. Naar Staten ved sin Lovgivning og navnlig ved den Lovgivning, vi nu ifølge den ærede Cultusministers Uttringer maae vente, at han i denne Session maa fremlægge om Almue-skolevæsenets Forbedring, altsaa ved den Lovgivning, vi deels have, og deels kunne vente snart at faae — naar

Staten ved en saadan Lovgivning for Kommunens Skolevæsen bestemmer, hvad der skal læres af Almuen Ungdom og Børn i Almueskolerne, hvormeget der skal læres, hvem der ere berettigede til at være Lærere, og hvad der af dem skal fordres, og hvilken Lønning der skal dem tilfikkres, saavel som alt Øvrigt, hvad der skal fordres til Skolevæsenets Fremme, samt hvilket Tilfyn fra Statens Side dermed skal føres, da maa Udførelsen deraf være Kommunens egen frie Sag, som den under sit eget Ansvar for det lovlige Tilfyn, for Statstilfynet og Controlen, selvstændigen varetager, saa at Kommunen selvstændigt f. Ex. vælger sine Midler hertil, baade Underviisningsmidlerne, Underviisningsmetoden, Lærernes Bestikkelse af de Berettigede til at være Lærere, Skoletvang eller Skolefrihed, ja, dette med alt derhen Hørende maa være overladt til Kommunernes Selvbestyrelse under Statens Control. Staaer det sin Prøve, opfyldes Loven, saa har Staten intet mere deri at sige. Kommunen har selvstændigen at sørge for Lovens Opfyldelse; naar det skeer, saa er der Grændsen. Det Samme er Tilfældet med Hensyn til de Fattige, som Kommunen skal forsørge; hvad der fordres til denne Forsørgelse, hvor Grændsen skal sættes for de Forsørgelsesberettigede og Ikkeforsørgelsesberettigede, alt Dette og mere derhen Hørende, er det Statsmagtens Pligt at bestemme ved Lovgivningen, men Opfyldelsen af Lovgivningen om Fattigvæsenet, Midlerne dertil, Anordningen i den Henseende med de levende og døde Kræfter, som der sættes i Bevægelse i Anledning af Fattigforsørgelsen, det maa være Kommunens egen frie Sag, det maa Kommunen ifølge sin Selvbestyrelse efter bedste Skjon have Magt til at udføre; hvilke Redskaber, hvilke Bestillingsmænd Kommunen i disse Anliggender vil bruge og bestikke, hvorledes den vil lønne dem for sine egne Forretninger, det maa være Kommunens egen Sag.